

Czwartek, 14 marca 2013 r.

P7_TA(2013)0091

Ochrona zdrowia publicznego przed działaniem substancji zaburzających gospodarkę hormonalną

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie ochrony zdrowia publicznego przed działaniem substancji zaburzających gospodarkę hormonalną (2012/2066(INI))

(2016/C 036/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾ („rozporządzenie REACH”),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁽⁵⁾ („RDW”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie artykułów kosmetycznych⁽⁷⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE i 2008/105/WE w odniesieniu do substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej,
- uwzględniając ramy koncepcyjne OECD dotyczące testowania i oceny substancji zaburzających gospodarkę hormonalną,
- uwzględniając projekt dokumentu zawierającego wskazówki dotyczące standardowych wytycznych w zakresie badań do celów oceny substancji chemicznych pod kątem ich właściwości zaburzających gospodarkę hormonalną (2011),
- uwzględniając projekt dokumentu w sprawie dokładnego przeglądu pt. „Stan nauki w zakresie nowych metod przesiewowych i metod badań in vitro oraz in vivo, a także w odniesieniu do punktów końcowych w ocenie substancji zaburzających gospodarkę hormonalną”,
- uwzględniając przygotowywany przez Komisję wniosek dotyczący „Planu ochrony zasobów wodnych Europy”,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji w sprawie wdrożenia wspólnotowej strategii dotyczącej substancji zaburzających gospodarkę hormonalną – grupy substancji, które mogą zakłócać funkcjonowanie systemów hormonalnych człowieka oraz przyrody (COM(1999)0706), (COM(2001)0262 i SEC(2004)1372),

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59.

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji w sprawie czwartego sprawozdania w sprawie wdrożenia wspólnotowej strategii dotyczącej substancji zaburzających gospodarkę hormonalną – grupy substancji, które mogą zakłócać funkcjonowanie systemów hormonalnych człowieka oraz przyrody (COM(1999)0706), (SEC(2011)1001),
 - uwzględniając europejską strategię na rzecz środowiska i zdrowia oraz program działań UE w dziedzinie środowiska i zdrowia (na lata 2004–2010), w których m.in. uznano potrzebę uwzględniania połączonego oddziaływania chemikaliów w ocenach ryzyka;
 - uwzględniając komunikat Komisji do Rady w sprawie zasady ostrożności (COM(2000)0001),
 - uwzględniając raport techniczny Europejskiej Agencji Środowiska nr 2/2012 pt. „Wpływ substancji zaburzających gospodarkę hormonalną na przyrodę, człowieka i środowisko”,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 1998 r. w sprawie substancji chemicznych zaburzających gospodarkę hormonalną ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie komunikatu Komisji pt. „Walka z rakiem: partnerstwo europejskie” ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego oraz określenia priorytetów dla siódmego unijnego programu działań w zakresie środowiska – lepsze środowisko dla lepszego życia ⁽³⁾,
 - uwzględniając ekspertyzę dotyczącą naukowej oceny 12 substancji w kontekście listy działań priorytetowych dotyczących substancji zaburzających gospodarkę hormonalną,
 - uwzględniając wykonaną przez organizację DHI Water & Environment ekspertyzę dotyczącą rozszerzenia wykazu priorytetowych substancji zaburzających gospodarkę hormonalną ze szczególnym uwzględnieniem substancji chemicznych produkowanych w niewielkich ilościach/objętościach,
 - uwzględniając dokument pt. „State-of-the-art assessment of endocrine disrupters” [„Ocena substancji zaburzających gospodarkę hormonalną oparta na najnowszych informacjach”], numer kontraktowy projektu 070307/2009/550687/SER/D3,
 - uwzględniając dokument pt. „The impacts of endocrine disrupters on wildlife, people and their environments” [„Wpływ substancji zaburzających gospodarkę hormonalną na przyrodę, człowieka i środowisko”], sprawozdanie Weybridge+15 (1996–2011) (ISSN 1725-2237),
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych,
 - uwzględniając definicję substancji zaburzających gospodarkę hormonalną, opracowaną przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) oraz Międzynarodowy Program na rzecz Bezpieczeństwa Chemicznego (IPCS) ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7–0027/2013),
- A. mając na uwadze, że przez ostatnie dwadzieścia lat obserwuje się u ludzi wzrost liczby przypadków zaburzeń i chorób związanych z gospodarką hormonalną, co obejmuje pogarszającą się jakość plemników, wcześniejsze pokwitanie, zwiększoną częstotliwość występowania zdeformowanych organów płciowych, zwiększone występowanie pewnych form nowotworów i choroby związane z metabolizmem; mając na uwadze, że niektóre zaburzenia neurologiczne i choroby neurodegeneratywne, wpływ na funkcje neurorozwojowe, system odpornościowy lub epigenetykę mogą być związane z narażeniem na działanie substancji o właściwościach zaburzających gospodarkę hormonalną; mając na uwadze, że konieczne są dalsze badania, aby móc lepiej zrozumieć przyczyny tych chorób;

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 9.11.1998, s. 37.

⁽²⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 95.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0147.

⁽⁴⁾ Definicja ze sprawozdania WHO i IPCS (2002): „Substancja zaburzająca gospodarkę hormonalną to substancja lub mieszanina zewnętrzna, która zmienia funkcje układu hormonalnego i wywołuje tym samym niekorzystne skutki zdrowotne w nienaruszonym organizmie, u jego potomstwa lub w jego (sub)populacjach”. Substancja mogąca zaburzać gospodarkę hormonalną to „substancja lub mieszanina zewnętrzna o właściwościach, które mogą prowadzić do zaburzeń hormonalnych w nienaruszonym organizmie, u jego potomstwa lub w jego (sub)populacjach”. (<http://www.who.int/ipcs/publications/en/ch1.pdf>)

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- B. mając na uwadze, że substancje chemiczne zaburzające gospodarkę hormonalną mogą mieć skutki estrogenne lub antyestrogenne, co przejawia się ingerencją w funkcje żeńskiego układu rozrodczego, zmianą poziomów stężenia hormonów i cyklu miesięcznego u kobiet, a także ma wpływ na ich płodność, sprzyja rozwojowi chorób macicy, takich jak mięśniaki macicy i gruczolistość śródmaciczna, wpływa na rozwój piersi i laktację; mając na uwadze, że substancje takie zidentyfikowano jako czynniki ryzyka odpowiedzialne za przedwczesne dojrzewanie dziewcząt, nowotwór piersi, poronienia oraz upośledzenie płodności i bezpłodność;
- C. mając na uwadze, że z coraz większej liczby badań naukowych wynika, iż substancje zaburzające gospodarkę hormonalną, a zwłaszcza ich połączenia, odgrywają pewną rolę zarówno w przypadku chorób przewlekłych, w tym nowotworów hormonalnych, otyłości, cukrzycy, chorób układu krążenia, jak i problemów rozrodczych;
- D. mając na uwadze, że istnieją obecnie poważne dowody naukowe na to, że zaburzenia hormonalne u zwierząt, w tym anomalie reprodukcyjne, maskulinizacja brzuchonogów, feminizacja ryb lub zanik wielu populacji mięczaków w różnych częściach świata, wiążą się z oddziaływaniem substancji chemicznych o właściwościach zaburzających gospodarkę hormonalną;
- E. mając na uwadze, że istnieje wiele możliwych przyczyn zwiększonego występowania zaburzeń hormonalnych u ludzi; mając na uwadze, że obecnie istnieją dowody naukowe potwierdzające, że zjawisko to częściowo jest spowodowane wpływem chemikaliów o właściwościach zaburzających gospodarkę hormonalną;
- F. mając na uwadze, że bardzo trudno jest udowodnić istnienie związku przyczynowo-skutkowego między narażeniem na poszczególne substancje chemiczne a zaburzeniami równowagi hormonalnej, które mogą mieć wpływ na stan zdrowia;
- G. mając na uwadze, że w przypadku chemikaliów o właściwościach zaburzających gospodarkę hormonalną udowodnienie związku przyczynowo-skutkowego jest utrudnione z powodów takich, jak:
- czas pomiędzy kontaktem z substancją a skutkiem epigenetycznym może być bardzo długi, a negatywne skutki zaburzeń w gospodarce hormonalnej mogą być odczuwalne po kilku pokoleniach;
 - ryzyko negatywnego wpływu jest różne na różnych etapach rozwoju organizmu, a okresy krytyczne, na przykład podczas rozwoju płodu, mogą być bardzo krótkie;
 - w ciągu swojego życia ludzie są narażeni na kontakt z ogromną ilością różnych substancji chemicznych w skomplikowanych mieszaninach;
 - substancje zaburzające gospodarkę hormonalną mogą oddziaływać wzajemnie na siebie i na układ hormonalny organizmu;
 - substancje zaburzające gospodarkę hormonalną mogą być aktywne już w bardzo niewielkich stężeniach i mogą przez to wywoływać szkodliwe działanie już w bardzo małych dawkach; w przypadkach, gdy odpowiedź zależy od dawki jest niejednolita, stopień trudności w przewidywaniu dodatkowo rośnie;
 - nasza wiedza na temat gospodarki hormonalnej ludzi i zwierząt jest wciąż ograniczona;
- H. mając na uwadze, że w prawodawstwie unijnym są przepisy prawne dotyczące substancji zaburzających gospodarkę hormonalną, ale brak w nim kryteriów, za pomocą których można by zaklasyfikować substancje jako zaburzające gospodarkę hormonalną, co utrudnia właściwe stosowanie przepisów prawnych; mając na uwadze, że należy ustalić harmonogram zapewniający sprawne stosowanie przyszłych kryteriów;
- I. mając na uwadze, że na szczeblu UE nie ma koordynowanych lub łączonych programów monitorowania, poświęconych substancjom zaburzającym gospodarkę hormonalną;
- J. mając na uwadze, że stopień koordynacji sposobów gromadzenia i oceniania danych, a także zarządzania nimi i sprawozdawczości na ich temat w ramach różnych programów monitorowania jest niewielki lub taka koordynacja w ogóle nie ma miejsca;
- K. mając na uwadze, że obecnie nie jest możliwe prawne uregulowanie kwestii dotyczących łączonych skutków substancji zaburzających gospodarkę hormonalną powodowanych przez produkty podlegające różnym regulacjom prawnym;
- L. mając na uwadze, że standardowe wymagania UE zawarte w prawodawstwie dotyczącym substancji chemicznych są niewystarczające dla celów określenia właściwości zaburzających gospodarkę hormonalną w odpowiedni sposób;
- M. mając na uwadze, że w wielu aktach prawnych UE dąży się do ochrony obywateli przed narażeniem na szkodliwe substancje chemiczne; mając na uwadze, że w świetle obecnych przepisów prawnych UE dokonuje się jednak oceny każdego narażenia indywidualnie i nie przewiduje się kompleksowej, zintegrowanej oceny łącznych skutków z uwzględnieniem różnych źródeł narażenia i różnych rodzajów produktów;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

1. uważa, biorąc pod uwagę obecny stan wiedzy, że zasada ostrożności – zgodnie z art. 192 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) – wymaga podjęcia stosownych działań mających na celu minimalizację krótko- i długotrwałego narażenia ludzi na kontakt z substancjami zaburzającymi gospodarkę hormonalną tam, gdzie to konieczne, a jednocześnie znacznego zwiększenia wysiłków badawczych w celu poprawy stanu wiedzy naukowej w zakresie wpływu substancji zaburzających gospodarkę hormonalną na zdrowie ludzkie;
2. podkreśla, że zasada ostrożności ma zastosowanie w świecie niepewności naukowej, gdzie ocena ryzyka dokonywana jest na podstawie niedoskonałej wiedzy, podlegającej ciągłym zmianom i nie przez wszystkich akceptowanej, lecz gdzie istnieje konieczność podjęcia działań w celu uniknięcia lub zmniejszenia potencjalnie poważnych lub nieodwracalnych skutków dla zdrowia ludzkiego lub środowiska;
3. jest zdania, że tam, gdzie szkodliwe skutki substancji zaburzających gospodarkę hormonalną dadzą się logicznie przewidzieć, należy przyjąć środki ochrony zdrowia ludzkiego; podkreśla ponadto – biorąc pod uwagę potencjał, jaki mają substancje zaburzające gospodarkę hormonalną w zakresie powodowania szkodliwych lub nieodwracalnych skutków – że brak dokładnej wiedzy, w tym ostatecznych dowodów związku przyczynowo-skutkowego, nie powinien przeszkadzać w podjęciu środków ochronnych zgodnie z zasadą ostrożności i z uwzględnieniem zasady proporcjonalności;
4. uważa, że ogromne znaczenie ma ochrona kobiet przed potencjalnymi zagrożeniami ze strony substancji zaburzających gospodarkę hormonalną z uwagi na zdrowie reprodukcyjne; dlatego wzywa Komisję do nadania priorytetowego charakteru finansowaniu badań naukowych w celu zbadania wpływu substancji zaburzających gospodarkę hormonalną na zdrowie kobiet w długich okresach ich życia, co pozwoli na dokonanie opartej na dowodach oceny długofalowych i wielopokoleniowych skutków narażenia na substancje zaburzające gospodarkę hormonalną;
5. wzywa zatem Komisję do jak najszybszego przedstawienia propozycji dotyczących kompleksowych kryteriów opartych na definicji substancji zaburzających gospodarkę hormonalną, opracowanej przez Międzynarodowy Program na rzecz Bezpieczeństwa Chemicznego Światowej Organizacji Zdrowia (WHO/IPCS), wraz z wymogami przeprowadzania testów i podawania informacji w odniesieniu do substancji chemicznych obecnych na rynku oraz do jasnego określenia w prawodawstwie unijnym, które chemikalia uważane są za substancje o właściwościach zaburzających gospodarkę hormonalną; jest zwolennikiem wprowadzenia określenia „substancja zaburzająca gospodarkę hormonalną” jako regulacyjnej kategorii, przy uwzględnieniu różnych kategorii w oparciu o jakość dowodów;
6. podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma oparcie kryteriów określających właściwości zaburzające gospodarkę hormonalną na kompleksowej ocenie szkodliwości przeprowadzonej przy użyciu najnowszych osiągnięć naukowych oraz uwzględniającej ewentualne połączone skutki i długofalowe skutki narażenia, a także skutki w okresach krytycznych podczas rozwoju; ocena szkodliwości powinna następnie zostać wykorzystana w procedurach oceny ryzyka oraz zarządzania ryzykiem, jak jest to zalecane w wielu odnośnych aktach prawnych;
7. wzywa Komisję do podjęcia dalszych działań w dziedzinie polityki w zakresie substancji chemicznych oraz do zintensyfikowania prac badawczych umożliwiających zarówno ocenę potencjału poszczególnych substancji chemicznych w odniesieniu do zaburzania gospodarki hormonalnej, jak i ocenę łącznego wpływu zidentyfikowanych połączeń substancji na układ hormonalny;
8. uważa, że do wyznaczenia kryteriów dla substancji zaburzających gospodarkę hormonalną należy wykorzystać kryteria do określania „szkodliwych skutków” i „hormonalnego sposobu działania”; definicja WHO/IPCS stanowi ku temu właściwą podstawę; uważa, że zarówno „szkodliwe skutki”, jak i „hormonalny sposób działania” muszą zostać zbadane i rozważone równoległe z kompleksową oceną; uważa, że obserwowany wpływ powinien zostać uznany za szkodliwy, jeżeli istnieją dane naukowe na to wskazujące; podkreśla, że należy również brać pod uwagę ewentualne skutki wynikające z połączenia czynników, takie jak skutki mieszaniny;
9. zwraca uwagę, że kryteria określające, co należy uważać za substancją zaburzającą gospodarkę hormonalną, muszą być oparte na badaniach naukowych i horyzontalne; uważa, że powinno się stosować podejście oparte na ciężarze dowodu oraz że żadne pojedyncze kryterium nie powinno być stosowane jako wykluczające lub decydujące przy identyfikacji substancji zaburzającej gospodarkę hormonalną; uważa, że należy przeprowadzić ocenę społeczno-ekonomiczną zgodnie z odpowiednimi przepisami;
10. uważa, że przy ocenie, czy dana substancja ma właściwości zaburzające gospodarkę hormonalną, należy wziąć pod uwagę wszystkie zweryfikowane dane naukowe i informacje z punktu widzenia ich zalet i braków, w tym również literaturę naukową i badania naukowe, które nie spełniają zasad dobrej praktyki laboratoryjnej; ponadto uważa, że istotne jest również wzięcie pod uwagę nowoczesnych metod i zaktualizowanych badań naukowych;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

11. wzywa Komisję do wprowadzenia w całym właściwym prawodawstwie unijnym obowiązku przeprowadzania testów służących identyfikacji substancji o właściwościach zaburzających równowagę hormonalną; jest zdania, że ostatnio zweryfikowane i międzynarodowo uznane metody testowania – jak np. metody opracowane przez OECD, przez unijne laboratorium referencyjne metod alternatywnych dla testowania na zwierzętach (EURL ECVAM) lub w ramach programu monitorowania substancji zaburzających gospodarkę hormonalną amerykańskiej Agencji ds. Ochrony Środowiska – muszą zostać wcielone w życie; zauważa, że program OECD dotyczący metod testowania obejmuje hormony płciowe, hormony tarczycy i syntezę steroidów; podkreśla natomiast, że brak jest testów obejmujących wiele innych elementów systemu hormonalnego, np. insulinę czy hormony wzrostu; uważa, że należy rozwinąć metody testowania i dopracować dokumenty zawierające wytyczne po to, aby w większym stopniu uwzględniać substancje zaburzające gospodarkę hormonalną, ewentualne skutki działania małych dawek, skutki łączenia substancji i niejednolite odpowiedzi zależne od dawki, zwłaszcza w odniesieniu do krytycznych okresów narażenia w fazie rozwoju;
12. należy wspierać opracowywanie metod testowania bez udziału zwierząt, by uzyskiwać dane dotyczące bezpieczeństwa odnoszące się do ludzi i zastąpić stosowane obecnie badania z udziałem zwierząt;
13. jest przekonany, że należy propagować stosowanie metod testowania bez udziału zwierząt oraz innych strategii oceny ryzyka, zaś testy z udziałem zwierząt ograniczyć do minimum, a testy na zwierzętach kręgowych przeprowadzać jedynie w ostateczności; przypomina, że zgodnie z dyrektywą 2010/63/UE testy na zwierzętach kręgowych należy zastępować, ograniczać lub udoskonalać; wzywa w związku z tym Komisję do określenia zasad umożliwiających unikanie powielania testów i do zagwarantowania zakazu powielania testów i badań;
14. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o opracowanie rejestrów zaburzeń zdrowia reprodukcyjnego, aby rozwiązać problem braku danych na szczeblu UE;
15. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o opracowanie wiarygodnych danych na temat społeczno-gospodarczych skutków zaburzeń i chorób hormonalnych;
16. uważa, że substancje o podobnych mechanizmach działania i właściwościach mogą być rozpatrywane przez organy decyzyjne grupami, jeżeli dostępne są wystarczające dane, natomiast w przypadku braku wystarczających danych użyteczne może być grupowanie substancji w oparciu o podobieństwo strukturalne, np. w celu określenia priorytetów w dalszym testowaniu, aby możliwie najszybciej i najskuteczniej chronić społeczeństwo przed skutkami narażenia na substancje zaburzające gospodarkę hormonalną, a także ograniczyć liczbę testów na zwierzętach; jest zdania, że powinno się stosować grupowanie substancji chemicznych podobnych strukturalnie, jeżeli producent lub importer nie jest w stanie udowodnić bezpieczeństwa danej substancji chemicznej przed właściwym organem decyzyjnym; podkreśla, że w takich przypadkach organy te mogą wykorzystać informacje na temat substancji chemicznych o podobnej strukturze do uzupełnienia danych dotyczących konkretnej rozpatrywanej substancji chemicznej, co ma posłużyć podjęciu decyzji odnośnie do kolejnych niezbędnych kroków do podjęcia;
17. wzywa Komisję do przeglądu strategii UE dotyczącej substancji zaburzających gospodarkę hormonalną, tak aby stanowiła ona skuteczną ochronę zdrowia ludzkiego dzięki położeniu większego nacisku na zasadę ostrożności i uwzględnieniu zasady proporcjonalności, a także do podejmowania w stosownych przypadkach działań na rzecz ograniczenia kontaktu ludzi z substancjami zaburzającymi równowagę hormonalną;
18. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zwrócenie większej uwagi na fakt, że konsumenci powinni posiadać wiarygodne informacje – przedstawione w odpowiedniej formie i w znanym im języku – o zagrożeniach związanych z substancjami zaburzającymi gospodarkę hormonalną, o ich skutkach i możliwych sposobach zabezpieczenia się przed nimi;
19. wzywa Komisję do przedstawienia konkretnego harmonogramu stosowania przyszłych kryteriów i zmodyfikowanych wymogów w zakresie testowania substancji zaburzających gospodarkę hormonalną w odpowiednich przepisach ustawodawczych, w tym również w przeglądach dotyczących zatwierdzania substancji czynnych wykorzystywanych w pestycydach i biocydach, a także do przedstawienia planu obejmującego specjalne działania i cele z myślą o ograniczeniu narażenia na substancje zaburzające gospodarkę hormonalną;
20. uważa, że baza danych zawierająca informacje o substancjach czynnych hormonalnie, opracowana w ramach obecnej strategii, powinna być uaktualniana na bieżąco;
21. wzywa Komisję, aby w ramach obecnego przeglądu wspólnotowej strategii z 1999 r. dotyczącej substancji zaburzających gospodarkę hormonalną dokonała systematycznej analizy całego odnośnego obecnego ustawodawstwa, w razie konieczności najpóźniej do dnia 1 czerwca 2015 r. i zmieniła obowiązujące przepisy lub przedstawiła nowe wnioski ustawodawcze zawierające oceny szkodliwości i ryzyka, by w odpowiedni sposób ograniczyć narażenie ludzi – a zwłaszcza grup wrażliwych, takich jak kobiety ciężarne, niemowlęta, dzieci i nastolatki – na działanie substancji zaburzających gospodarkę hormonalną;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

22. wzywa Komisję – w kontekście przyszłego przeglądu strategii UE dotyczącej substancji zaburzających gospodarkę hormonalną – do ustalenia szczegółowych terminów (z uwzględnieniem etapów pośrednich):

- stosowania przyszłych kryteriów określania substancji chemicznych mogących zaburzać gospodarkę hormonalną;
- przeglądu odpowiednich przepisów, o których mowa w ust. 22;
- publikowania regularnie aktualizowanego wykazu priorytetowych substancji zaburzających gospodarkę hormonalną, którego pierwsza wersja powinna być opublikowana przed dniem 20 grudnia 2014 r.;
- wszelkich niezbędnych działań mających na celu ograniczenie narażenia ludności i środowiska w UE na substancje zaburzające gospodarkę hormonalną;

23. uważa, że substancje zaburzające gospodarkę hormonalną należy traktować jako substancje szczególnie niebezpieczne w rozumieniu rozporządzenia REACH lub równoważne w rozumieniu innych przepisów;

24. podkreśla, że obecny stan wiedzy nie daje wystarczających podstaw do ustalenia wartości granicznych, poniżej których nie występują skutki szkodliwe, w związku z czym substancje zaburzające gospodarkę hormonalną powinny być uważane za „substancje bezprogowe”, a każdy kontakt z takimi substancjami może nieść ze sobą potencjalne ryzyko, chyba że producent może dostarczyć dowody naukowe na możliwość określenia wartości granicznej z uwzględnieniem zwiększonej wrażliwości podczas krytycznych faz rozwoju, a także skutków mieszanin;

25. wzywa Komisję do wspierania ukierunkowanych projektów badawczych, które dotyczą substancji mogących wpływać na układ hormonalny oraz do zwrócenia uwagi na negatywne skutki działania małych dawek lub połączonego narażenia na różne czynniki, w tym na opracowywanie nowych metod testowania i analizowania, a także do wspierania nowej zmiany paradygmatu w oparciu o ścieżki toksyczności i ścieżki niekorzystnych skutków; wzywa Komisję do włączenia kwestii substancji zaburzających gospodarkę hormonalną, skutków wynikających z ich łączenia oraz kwestii powiązanych do priorytetów programu ramowego w zakresie badań i rozwoju;

26. wzywa Komisję do opracowania metod *in vitro* oraz *in silico*, aby ograniczyć do minimum testy na zwierzętach w związku z monitorowaniem substancji zaburzających gospodarkę hormonalną;

27. wzywa Komisję wymagania od wszystkich produktów importowanych z krajów trzecich spełnienia wszystkich obecnych i przyszłych przepisów UE dotyczących substancji zaburzających gospodarkę hormonalną;

28. wzywa Komisję do włączenia wszystkich zainteresowanych stron we współpracę mającą na celu wprowadzenie zmian ustawodawczych koniecznych do lepszej ochrony zdrowia ludzi przed działaniem substancji chemicznych o właściwościach zaburzających gospodarkę hormonalną oraz do opracowywania kampanii informacyjnych;

29. wzywa Komisję do rozważenia możliwości utworzenia centrum badań naukowych nad substancjami zaburzającymi gospodarkę hormonalną, które powinno prowadzić badania oraz koordynować wiedzę na temat substancji zaburzających gospodarkę hormonalną na szczeblu UE;

30. wzywa Komisję do dopilnowania, by kryteria identyfikacji znanych, prawdopodobnych i potencjalnych substancji zaburzających gospodarkę hormonalną były stosowane horyzontalnie we wszystkich odpowiednich obecnych i nowych przepisach, aby osiągnąć wysoki stopień ochrony;

31. podkreśla, że choć niniejsza rezolucja ogranicza się do kwestii ochrony zdrowia ludzkiego przed działaniem substancji zaburzających gospodarkę hormonalną, równie ważne jest podejmowanie zdecydowanych działań na rzecz ochrony zwierząt i środowiska przed działaniem wspomnianych substancji;

32. apeluje do Komisji o wspieranie i finansowanie publicznych programów informowania o zagrożeniach dla zdrowia powodowanych przez substancje zaburzające gospodarkę hormonalną, tak by konsumenci mogli z pełną świadomością odpowiednio dostosować swoje zachowania i styl życia; programy informacyjne powinny być w szczególności ukierunkowane na ochronę najsłabszych grup (kobiety ciężarne i dzieci), tak by umożliwić podjęcie w odpowiednim czasie środków ostrożności;

33. wzywa państwa członkowskie do udoskonalenia oferowanych pracownikom opieki zdrowotnej programów szkoleń w tej dziedzinie;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

34. z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego jako nowej kwestii politycznej w strategicznym podejściu do międzynarodowego zarządzania chemikaliami; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania działalności w ramach tego podejścia oraz do promowania aktywnej polityki mającej na celu ograniczenie narażenia ludzi i środowiska na substancje zaburzające gospodarkę hormonalną na wszystkich ważnych forach międzynarodowych, takich jak Światowa Organizacja Zdrowia lub Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska;
35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0092

Integracja migrantów, jej wpływ na rynek pracy oraz na zewnętrzny wymiar koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie integracji migrantów, jej wpływu na rynek pracy oraz na zewnętrzny wymiar koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (2012/2131(INI))

(2016/C 036/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 15, 18, 20, 21 i 34,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 marca 2012 r. zatytułowany „Wymiar zewnętrzny unijnej koordynacji zabezpieczenia społecznego” (COM(2012)0153),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 listopada 2011 r. zatytułowany „Globalne podejście do kwestii migracji i mobilności” (COM(2011)0743),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lipca 2011 r. zatytułowany „Europejski program integracji obywateli państw trzecich” (COM(2011)0455),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowanego „Europejski program integracji obywateli państw trzecich” (SOC/427),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 16 lutego 2012 r. zatytułowaną „Nowy europejski program na rzecz integracji”,
- uwzględniając opinię z inicjatywy własnej Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 września 2012 r. zatytułowaną „Wkład przedsiębiorców migrantów w gospodarkę UE” ⁽¹⁾,
- uwzględniając badanie Eurofound z 2011 r. zatytułowane „Wspieranie przedsiębiorczości etnicznej w miastach europejskich”,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie na temat zatrudnienia na rok 2012 z dnia 20 lutego 2012 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 5 grudnia 2011 r. na temat osiągniętych wyników oraz jakościowych i ilościowych aspektów realizacji Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich w latach 2007–2009 (COM(2011)0847),
- uwzględniając sprawozdanie podsumowujące „Szóste posiedzenie Europejskiego Forum Integracji: zaangażowanie krajów pochodzenia w proces integracji (Bruksela, 9–10 listopada 2011 r.)”,

⁽¹⁾ CESE 638/2012 – SOC/449.